

Нині Сергій Бабкін відомий не лише своєю музикою, але й участю в благодійних та гуманітарних ініціативах, спрямованих на підтримку України. Його вплив на українську музичну сцену та залучення видатних артистів до спільних проєктів роблять його важливою фігурою в сучасній музичній індустрії України.

З 2022 р. Сергій Бабкін активно залучався до благодійних заходів та мистецьких проєктів, пов'язаних з підтримкою України під час російсько-української війни. 8 квітня 2022 р. він випустив сингл «Далі ми самі», прибуток від якого був пожертвований на користь Харківської дитячої клінічної лікарні №1. У літній період того ж року Бабкін приєднався до інших українських артистів у записі композиції «Ми з України».

У 2022 р., під час повномасштабного вторгнення росії в Україну, Сергій Бабкін разом зі своєю родиною виїхав до Німеччини, де отримав статус біженця та соціальну підтримку. Його діти навчаються в німецькій школі, і у цей час Бабкін активно виступає у великих містах України, зокрема у Києві, Львові та Харкові, збираючи кошти для військових та мешканців Харківської області. Також він проводить благодійний тур по різних країнах, де виступає як самостійний артист та у складі проєкту «Доброго вечора, ми з України!», передаючи гонорари волонтерським організаціям. Це свідчить про його активну громадську позицію, участь у концертних заходах та поширення музичної спадщини групи за межами України.

Анонсує тур групи "5'nizza" по містах США та Канади влітку 2023 р. Сергій Бабкін звернувся до майбутніх слухачів: «Дорогі наші співвітчизники, канадські та американські брати, дуже чекаємо зустрічі з вами! Ми граємо концерти у цей буремний час, щоб ми з вами разом мали змогу допомагати Україні та українцям виборювати найочікуванішу перемогу та мир. Зараз це є надважливим у нашому житті».

Б. Клик

ВИКОНАВСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ УКРАЇНСЬКИХ ЕСТРАДНИХ ВОКАЛІСТІВ В УМОВАХ ВОЄННОГО ЧАСУ

В. Клык

PERFORMANCE ACTIVITY OF UKRAINIAN VARIETY SINGERS IN WARTIME CONDITIONS

Масштабне соціальне потрясіння, яким можна назвати війну в Україні, що почалася в 2022 р. і триває дотепер (2023 р.), призвело до чималих змін у різних площинах соціального життя населення України, зокрема в мистецтві. Оскільки мистецтво доволі часто є відображенням історичних змін, воно не може залишатися незмінним.

Мистецтво здатне виконувати дві основні функції — відображення подій у житті та вплив на емоції людини, які під час війни набувають особливого значення й активної зворотної реакції від реципієнта. У нашому дослідженні розглядається один з найпопулярніших видів мистецтва — естрадно-вокальний, головним завданням якого під час війни є підтримка морального духу та зав'язання народу. Феномен форсованої популяризації українських естрадних вокалістів під час повномасштабного вторгнення, згідно з дослідженням, полягає у культурно-

соціальному запиті й потребі народу, що збільшуються, в поверненні до власного культурного коріння задля його збереження в часи війни й загарбництва.

Дослідження діяльності естрадно-вокальних діячів України під час війни 2022–2023 рр. базується на використанні не тільки системних та жанрово-стильових методах, а й на історико-типологічному, оскільки творчість під час війн різних років має спільні ознаки й однакові характеристики.

Кандидат мистецтвознавства Т. М. Рябуха зазначала у своїх роботах особливість української естради, що полягала в характерному поєднанні фольклорних інтонацій з національними стандартами. Прикладом такого поєднання були нові обробки народних пісень або цитування фольклору в популярних естрадно-пісенних композиціях, яке проглядається і в актуальності (напр. «Думи мої» — Артема Півоварова та Надії Дорофєєвої, «Сину» — Джамали). Саме звернення до власного фольклору, народної творчості й видатних поезій та використання їх для створення сучасних композицій і дозволяє нації зберігати свій особливий національний «код» крізь роки.

Історія України тисячоліттями поповнюється ворожими спробами загарбництва, окупації та навалами. Усі ці історичні події вплинули на формування унікальної музичної культури, позаяк мистецтво, як ми зазначали вище, не може залишитися сталим під час історичних змін.

«Колискою» українських військових пісень став період козацтва. Саме в цей час зароджувались пісні про боротьбу українського народу із загарбниками, лейтмотиви, символи й образи яких наявні в піснях і нині. До того ж, як зазначає В. А. Гончарук, пісні періоду козацтва є артефактом і доказом особливої шани народу до захисників рідної землі, а також образу матері, яка чекає сина з битви. Усі ці символи й образи наскрізні у творчості сучасних українських виконавців, яка набуває швидкого розголосу й популярності саме через вдале поєднання історичного контексту, національного символізму, який поєднує і актуальних музичних трендів.

Також окрему ланку в історії України займають стрілецькі пісні, слава яких полягає в боротьбі зі страхом, репресіями, голодом і депортаціями. Ці пісні закарбували в собі народну пам'ять про історію, мужність народу й героїзм січовиків, а музика періоду боротьби Української Повстанської Армії й досі є зв'язком минулого та сьогодення й відображенням прагнення українців до незалежної та соборної держави.

Через століття й покоління символи української пісні воєнного часу фундаментально майже не змінювалися і тільки набували нових ознак та функцій. Такі ж нові ознаки з'являються й у сучасній військовій пісні. Окрім відображення історичних подій, впливу на емоції, єднання нації та підтримки морального духу, українські виконавці почали використовувати пісню як засіб об'єднання українців по всьому світу. Метою такого об'єднання стала не тільки потреба в єдності з тим, із ким звело «одне горе», а й допомога армії захисників, які своїм життям боронять країну.

Отже, українська пісня воєнного часу формує явище поєднання минулого й сьогодення, об'єднує націю символами, підтримує дух, а також розбудовує нову українську культуру, не втрачаючи основних компонентів національного коду та ідентичності.